

Sygn. akt I C 1052/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Żorach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Lidia Czapla

Protokolant Wioleta Pelaczyk

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2017 roku w Żorach

na rozprawie sprawy

z powództwa T. R.

przeciwko K. G.

o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji

1) zwalnia od egzekucji samochód osobowy marki A. (...), o numerze rejestracyjnym (...), o numerze VIN (...), rok produkcji (...), zajęty u dłużnika A. M. w dniu 16 lipca 2015 roku przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Skierniewicach P. P. w sprawie z wniosku K. G., sygn. akt Km (...)

2) zasądza od pozwanego K. G. na rzecz powoda T. R. kwotę 1.617,00 (jeden tysiąc sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód T. R. w dniu 28 sierpnia 2015 roku wniósł pozew przeciwko K. G. o zwolnienie od egzekucji przedmiotu wymienionego w protokole zajęcia ruchomości z dnia 16 lipca 2015 roku, to jest samochodu osobowego marki A. (...), o numerze rejestracyjnym (...), numer VIN: (...), dokonanej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Skierniewicach P. P. w sprawie Km 1264/15 oraz zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 16 lipca 2015 roku Komornik Sądowy P. P. dokonał zajęcia samochodu marki A. (...), a który znajduje się przy ul. (...), R., A.. W toku dokonywanych czynności dłużnik A. M. oświadczył, że nie stanowi on jego własności i wskazał właściciela oraz fakturę potwierdzającą nabycie pojazdu przez powoda. Pojazd nie znajdował się w użytkowaniu dłużnika, lecz jego rodziców. Wskazał, że o zajęciu dowiedział się dopiero w dniu 14 sierpnia 2015 roku.

W odpowiedzi na pozew pozwany K. G. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu zarzucił, że pozew jest bezzasadny zaprzeczając, aby samochód stanowił własność powoda oraz że powód nie wykazał, że w chwili zajęcia pojazdu był jego właścicielem wskazując, że powołuje się jedynie na kserokopię niepodpisanej faktury VAT. Wskazał również na wątpliwość jaką budzi okres czasu, na jaki powód oddał w użytkowanie pojazd w celu rzekomego umożliwienia sprawdzenia stanu pojazdu potencjalnym nabywcem.

Sąd ustalił:

W dniu 22 maja 2015 roku powód T. R. dokonał w komisie samochodowym (...) M. K. M. w K. zakupu samochodu osobowego marki A. (...), o numerze rejestracyjnym (...), numerze VIN: (...), rok produkcji (...), o pojemności silnika 2393 cm³, jako samochód używany, uszkodzony, bez gwarancji za kwotę 5.500 złotych płatną gotówką. Transakcja została odnotowana w podatkowej księdze przychodów i rozchodów sprzedawcy. Powód zajmuje się między innymi handlem samochodami i pojazd ten został mu wskazany przez znajomego A. M., który informował go że chciał go nabyć, ale przestało mu się układać z żoną. Po odszukaniu pojazdu na stronie internetowej komisju i po zobaczeniu samochodu w komisie powód doszedł do wniosku, że będzie mógł na nim zarobić. Parę dni później ponownie udał się do komisju i zakupił pojazd celem naprawy i dalszej odsprzedaży; za samochód zapłacił gotówką. Samochód ze względów ekonomicznych miał być naprawiony na miejscu, tj. w Ł.. Samochód został przewieziony lawetą na nieruchomość E. M. – matki dłużnika A. M., albowiem powód zwrócił się do niej, aby go przechowała na czas naprawy. Również na miejsce naprawy w Ł. samochód został przewieziony lawetą, a po naprawie skrzyni biegów wrócił na nieruchomość państwa M., gdzie został celem dalszej naprawy albowiem wymagał dalszych napraw blacharskich i mechanicznych. Dłużnik A. M. obiecał powodowi pomoc w jego naprawie, koszty naprawy ponosił powód.

Pojazd ten wcześniej, tj. w dniu 4 maja 2015 roku, został zakupiony przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. za tę samą cenę i zwrócony sprzedawcy w dniu 22 maja 2015 roku. Prezesem Zarządu Spółki była żona dłużnika A. M., a on sam był przez okres dwóch lat jej pracownikiem. Kiedy powód oglądał samochód przed zakupem w komisju nikt go nie informował, że jest on własnością Spółki (...).

W dniu 16 lipca 2015 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Skierniewicach P. P. dokonał zajęcia samochodu w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela K. G. przeciwko dłużnikowi A. M. o sygn. Km 1264/15. Przy zajęciu obecny był dłużnik, który wskazał że powód jest właścicielem pojazdu. Pismem z dnia 3 sierpnia 2015 roku, odebrany w dniu 14 sierpnia 2005 roku Komornik zawiadomił powoda o zajętej ruchomości. O zajęciu powód dowiedział się tydzień lub dwa tygodnie wcześniej od E. M., która w czasie dokonanego zajęcia przebywała na urlopie wypoczynkowym, a po powrocie – zanim zawiadomiła powoda – starała się sama sprawę wyjaśnić. Powód nie miał świadomości, że A. M. ma zaległe zobowiązania

(potwierdzenie odbioru korespondencji wraz z zawiadomieniem z dnia 3 sierpnia 2015r., k. 5-6; obwieszczenie o licytacji ruchomości, zawiadomienie dłużnika o zajęcia ruchomości, postanowienie z dnia 22/07/2015r., faktura nr (...) z dnia 22/05/2016r. i protokół zajęcia ruchomości, k. 7-11; zeznania świadków A. M. i E. M., k. 94-95; podatkowa księga przychodów i rozchodów – maj 2015, k. 66-67; faktura VAT nr (...), faktura korekta nr 1/5/2015/M, k. 72-73, faktura nr (...), k. 77; przesłuchanie stron, k. 109-110).

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 841 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Jeżeli dłużnik zaprzecza prawu powoda, należy oprócz wierzyciela pozwać również dłużnika. Powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

Uznano, że powód dochował ustawowego terminu do wniesienia powództwa albowiem pozew złożył w dniu 28 sierpnia 2015 roku, a o zajęciu dowiedział się najwcześniej na przełomie lipca i sierpnia 2015 roku, zaś formalne zawiadomienie osoby trzeciej zostało do niego skierowane w dniu 3 sierpnia 2015 roku.

Jak ustalono, powód jest właścicielem zajętego pojazdu, który zakupił w dniu 22 maja 2015 roku. Fakt zakupu potwierdza nie tylko złożona faktura VAT, ale również podatkowa księga przychodów i rozchodów sprzedawcy, tj. (...) M. K. M. w K.. Własność samochodu potwierdziły również zeznania świadków, które uznano za wiarygodne albowiem korelowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Wobec powyższego uznano, że powód mógł domagać się skutecznie zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji.

Tym samym, na mocy art. 841 § 1 k.p.c., orzeczono jak w punkcie 1 sentencji.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c., stosownie do wyniku sprawy, zasądzając od pozwanego, który przegrał niniejszą sprawę, na rzecz powoda kwotę 1.617 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na które złożyła się opłata stosunkowa od pozwu w wysokości 400 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego będącego adwokatem w wysokości 1.200 złotych, zgodnie z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.), oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych.